

BALADA REÎNFLORIRII

Rolea Nicolae

din ciclul " versuri pentru Preafrumoasa Doamnă... "

Balada reînfloririi

Mi-a spus frunza unui fag:
Mă poete, tu-mi ești drag!

Ți-a spus ghimpele de pin
Că și eu mereu suspin?

Mi-a zis floare de cireș:
Tu cu Doamna nu dai greș!

Mi-a zis râul la izvor:
Nu vezi că iubești cu dor?

Trupul tău a fân miroase,
Mi-a zis suspinul prin oase,
Și mai mult a primăvară
Mi-a zis floarea de cu seară

Și mi-a zis un pui de vers
Că miroși a univers.

Mi-au zis stelele din mine
Că sorb lacrima din tine.
Și-n vis dorul mi se pierde
Că miroși a frunză verde,

Că miroși ce-mi place mie
Doină-n pat de poezie!

Azi, cu brațele deschise,
Tu plutești prin râu de vise.

Cântă cerul în splendoare
Că tu ești un pui de floare,
Iar pădurea sună-n stele
Cu glasul iubitei mele.

Frunzele cu glas de vară
Printre raze mă-nfioară
Și cu glasul dragei mele

Aud corul sfânt din ele,
Îl aud, printre suspine:
Iubește-măăă... doar pe mine!

Peste tot aud duios
Glasul de suspine tors,
Printre zboruri de egrete:
Hai, iubește-măăă, poete!

Urcă înflorirea-ncet
Prin tulpină de poet,
Tulpina cu ramu-n două
Ce suspină-n cor de rouă
Sub sprâncenele de aștrii
Printre ochii tăi albaștrii !

Printre zboruri de egrete
Hai iubește-măăăă, poete!

Toate frunzele din ramuri
Nu mai pot să țină-n hamuri
Glasuri dragi cu iz de dor
Ce suspină încetișor,
Pe sub zborul de egrete:
Hai, iubeste-măăăăă poete!

Poate fi ceva mai clar
Lângă lacul de cleștar ?
Și un cor de stele dragi,
Stând pe brațele de fagi,
Lin vibrează, pe-ndelete:
Hai, iubeste-măăăă poete !

Te-am găsit în prag de toamnă
Sobră și distinsă, Doamnă,
Și prin licurici de seară
Te-am întors în primăvară
Și-am pus crudul să revină
În privirea ta divină
Apoi, eu pitit în vis
Am fugit în paradis
(Pe sub ploile de aștrii)
Chiar în ochii tăi albaștri.

Ard oceanele și marea
Arde -n verde toată zarea,
Flăcări urcă-n dor, într-una,
Doar prin nori își duce luna

Luntrea părerii de rău
Că e singură mereu...

Supărată-i, Doamne, rău.
(Nu știam asta nici eu
Că-i așa geloasă. Zău.)

Dar, în mine, pe-ndelete,
Aud glasuri de egrete:
Hai, iubeste-ma poete !

Si mă-salt în vis prin aștrii
Chiar în ochii tăi albaștrii.

Iar tu lună, du-ți mereu
Luntrea părerii de rău...

12.09.2015